

Hogyan készítsünk jó tantárgyi prezentációt? – A bemutató elkészítése

Az előző leckében összegyűjtöttük a bemutatónkhoz szükséges képeket, esetleg a témához illő betűtípust is telepítettünk a gépünkre. Ebben a leckében összeállítjuk a bemutatót. A tervezéssel és a képek megkeresésével a munka oroszlánrészét elvégeztük. A bemutató elkészítése a feladat könnyebbik része.

A „normál” diák

Jobb híján ezzel a névvel illetjük azokat a diákat, amelyek nem címdiák. Az ilyen diákból van a legtöbb. Sok esetben semmi különleges nem kerül rájuk, egyszerűen csak egy képet helyezünk el rajtuk. A képek elhelyezésénél alkalmazzuk a tanult elveket, és néhány új dologra is figyelünk:

- Fényképekkel igyekszünk kitölteni a rendelkezésre álló helyet.
- Ha viszont nem töltjük ki, akkor látványosan legyen kisebb a kép, ne tűnjön úgy, mintha véletlenül elfelejtkeztünk volna a beállításról.
- A képek fölösleges vagy zavaró részeit megpróbáljuk lelógatni a diáról, hogy vetítés-kor ne látszódjanak.
- Ha a kép az egyik oldalon nem éri el a dia szélét, megpróbálunk nagyítani a képen, reménykedve, hogy semmi fontos nem fog lelógni róla.
- Ha ez nem működik, akkor a dia hátterszínét a képhez hasonlóra állítjuk.
- A fényképek lényeges részeit lehetőség szerint *nem* tesszük középre, mert nem néz ki profin – ha igazán jók akarunk lenni, akkor nagyjából a kép harmadához kerülnek, vízszintesen és függőlegesen egyaránt.
- Ha lehet, úgy helyezzük el a képeket, hogy a szereplők ne kifelé nézzenek a képből.
- A fenti elvek nem örök érvényű szabályok – van, amikor szándékosan szegjük meg őket.

Úgy döntünk, hogy minden „normál” diára kiírjuk, hogy miről is szól. Minden diáról tudunk két-három mondatot mondani, és ennek az összefoglalója helyet kaphat a dián.

A feliratokat egy olyan, kissé átlátszó csíkra helyezzük, amely a jobb oldalon a dia széléhez illeszkedik. Minden csík legyen pontosan egyforma! Figyeljünk arra, hogy a felirat ne pontosan a csík bal oldalán kezdődjön!

A feliratok szövegét egy-egy esetben a képnek megfelelően módosítjuk. Pár szónál egyik felirat sem lehet hosszabb. Ne feledjük: amíg a közönség a feliratot olvasgatja, nem ránk figyel.

A fejezetcímek

A fejezetcímek diáinak különbözniük *kell* a többitől, ezzel segítjük a közönséget az előadásunk tagolásának megfigyelésében. A fejezetcímeknek nem szabad mindenben eltérniük, mert akkor nagyon ki fognak lógni a sorból, de elég határozott eltérésre van szükség, hogy az is észrevehesse a gondolati határt, aki épp kezdene elbóbiskolni. A legideálisabb, ha két eltérést is használunk.

A jelentősebb, feltűnőbb eltérés az lesz, hogy a fejezetcímek feliratai mögé nagy fehér, féldiányi méretet meghaladó háttérrel teszünk. A halványszürke „üresség” kiemeli a diát, és hangsúlyosabbá teszi a feliratot. A háttér a modern változatban egy kicsit merészebb vonalú lesz.

A fejezetcímek számozása lesz a másik eltérés. Az előadás elején elmondhatjuk, hogy három fő témáról fogunk beszélni, így a közönség mindig tudni fogja, hogy hol tart az előadás. A középkorias változatban római számokat használunk, a modernben pedig arab számokat.

A fejezetcímeket azért érezzük az itt bemutatott prezentáció részének, mert a többi diával azonos betűtípussal szerepelnek rajtuk a feliratok. Más esetben azonban épp a betűtípus különbözősége jelentheti a szükséges eltérést a többi diától.

A második fejezet címdiáján lévő macska képét tükröztük. Ne feledjük, hogy a dia szereplőjének tekintete, a fejének állása a néző tekintetét is irányítja! Jó esetben a szereplő a felirat felé néz, így a néző is oda fog. Ugyanígy tükrözzük a katonákat ábrázoló képet az első fejezetcímnél.

A főcím diája

A főcím diája eltér a „normál” diáktól is, és a fejezetcímeiktől is – de természetesen nem mindenben. A betűtípus megegyezik a többi diáéval – de a felirat nagyobb méretű. A felirat mögötti rész hasonlít a főcímen láthatóhoz – de más színű.

I. Károly
1308–1342

I. Károly
1308–1342

A modernebb változaton lévő kép elforgatása kényszer szülte megoldás. Ha egyenesen hagyjuk, akkor a két alakzat – a kép és az ovális – nem érintkezik megfelelően. A kép forgatásakor figyelni kell rá, hogy az országalma ne kerüljön takarásba félig-meddig – inkább takarjuk el teljesen. Szerencsésen alakult, hogy a nagy király, aki eddig az almára vetette tekintetét, most jóakaratóan böngészi saját nevét – jól irányítja a közönség tagjainak tekintetét.

Elkészültünk a prezentációnkkal. Látjuk, hogy aki igazán jó bemutatót készít bármelyik tárgyhoz, az bizony megdolgozik az elismerésért. Állítsuk be úgy a bemutatót, hogy automatikusan ismétlődve, beavatkozás nélkül játszódjon le! Ha van rá módunk, tegyük közzé a műveket egy, az iskola közösségi terében elhelyezett kijelzőn!